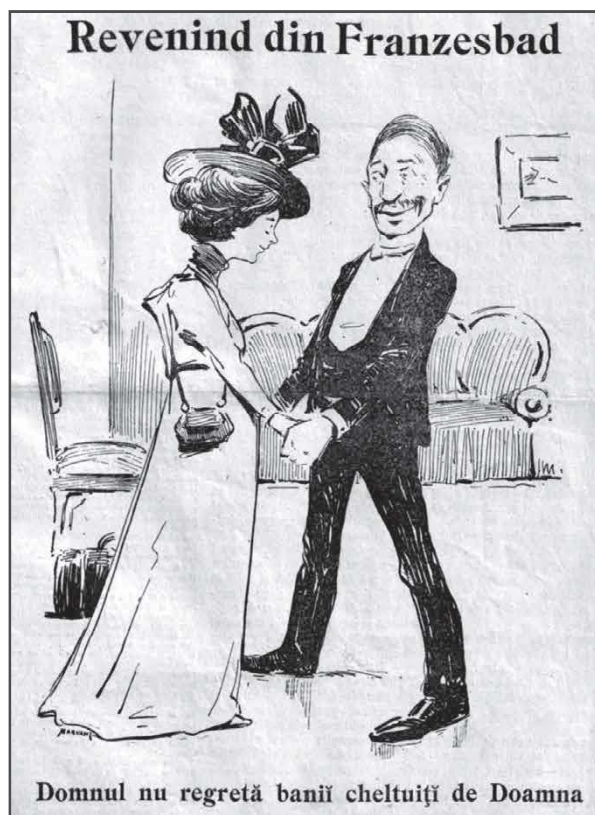

*Revenind din Franzesbad*¹

Domnul nu regretă banii cheltuiți de Doamna.

¹ În „Moftul român“, nr. 21, 19 august 1901, p. 1; se retipărește pentru prima dată. *Lună de miere*, momentul „de tren“ publicat în nr. 11, 10 iunie 1901, pp. 4-5, o are drept protagonistă pe Mița, „o strălucitoare frumusețe blondă“, care urma „să stea la Franțișbat“ câteva luni bune, alături de Mișu – în timp ce soțul ei, un vârstnic, urma să se trateze; „un chelner de la Kurhaus din Franțișbat“ semnează în *Antologie...* (1909): „Stimate domnule, d-ta muncești la țară pe ploaie și pe arșiță, asudând ca un biet hamal; iar consoarta d-tale îi trage la Franțișbat checocuri apilpisite cu baronii cu pinteni, noaptea pe lună“, iar „Stimată doamnă, d-ta te canonești la cură de apă minerală, exilată în Franțișbat, iar boierul d-tale face cură de șampanie la Lăptărie, cu marchizele apilpisite, cu taraful lui Ristache Ciolacu“, scrie tot un chelner – dar de la Lăptărie. Călătoria la Franzesbad este un indicator social pentru românii de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, consemnată de autori de felul lui Iosif Vulcan (v. și Radu Mârza, *Călători români privind pe fereastră trenului. O încercare de istorie culturală (1830-1930)*, Cuvânt-înainte de Ovidiu Ghitta, Editura Polirom, Iași, 2020, pp. 13-15).

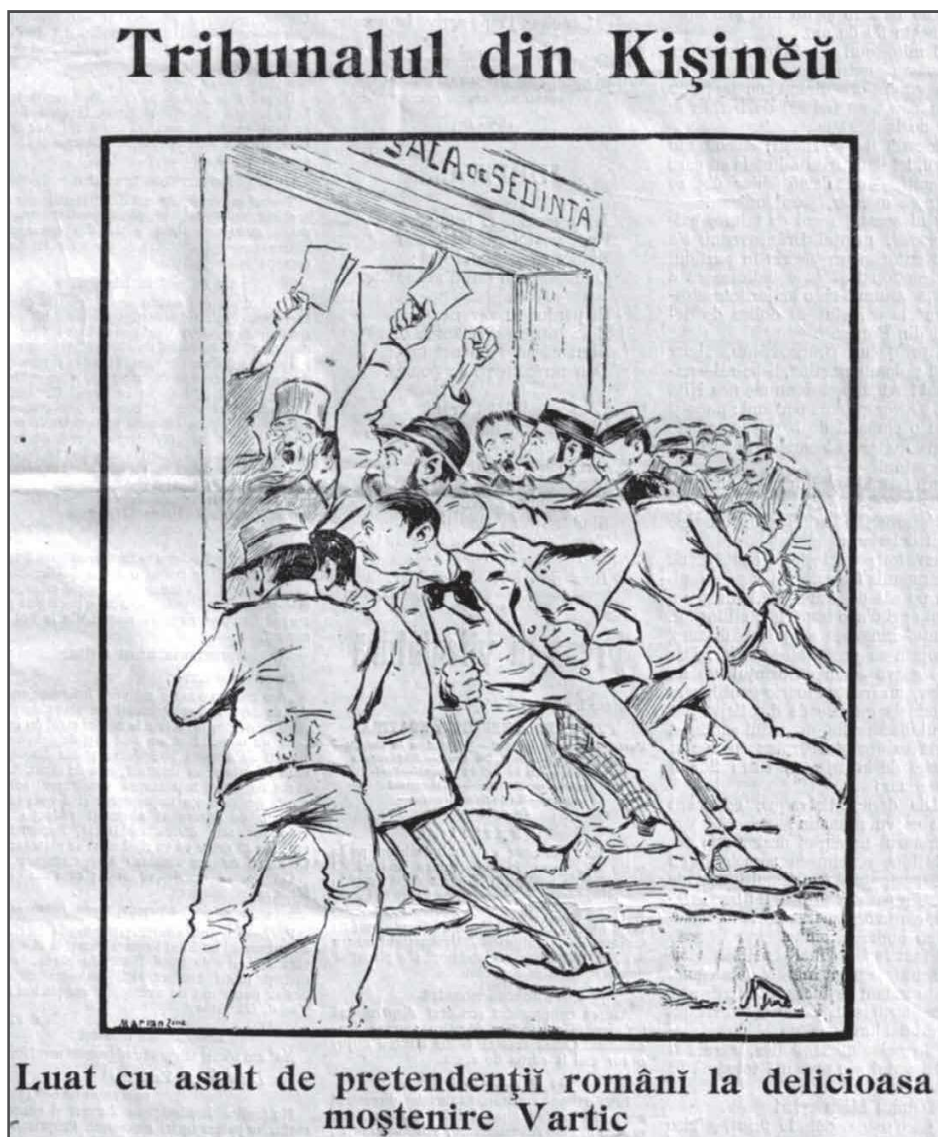
Sfânta din Crîngași¹

Cocoana Lucșița Hurdubiloaea vine să consulte pe Sfânta asupra viitorului celor șapte demoazele Hurdubiloae.

¹ În „Moftul român“, nr. 21, 19 august 1901, p. 8; se retipărește pentru prima dată. În opinia Cocoanei din *Art.* 214, Hurdubiloaia este una dintre „tantiile“ care o influențau pe nora ei, șase la număr, socotind „pe Răduleasca, pe Popeasca, pe Ioneasca, pe Otopeanca, pe *Hurdubiloaia* [s.m., D.G.], pe Popeasca ailaltă a lui Mache al popii Zamfirache, de-i mai zice și Ampotrofagu“. Sevastița Hurdubiloaia, moașă, e cunoscută încă din „Claponul“ sau „Calendarul «Claponului»“, 1877-1878.

*Tribunalul din Kișinău*¹

Luat cu asalt de pretendenții români la delicioasa moștenire Vartic.

¹ În „Moftul român“, nr. 22, 26 august 1901, p. 1; se retipărește pentru prima dată: „Moștenirea Colescu-Vartic“, unul din textele ce ilustrează prima pagină (reprodus în continuare, p. 3) poate fi atribuit lui Caragiale, implicat el însuși într-un proces de moștenire – averea Momuloaiei permițându-i să se stabilească la Berlin. Stilistic, textul este marcat de retorism (chiasm, repetiții), de amestecul stilurilor și limbajelor (administrativ, popular, argotic, formal, regional), de alunecări de sens („colaboratorii grațiuți“), precum și de folosirea unor particularități dialectale